

Başına Buyruk O Rüzgar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Ekim 2024

Eksik etekli bir katilsin, sen neftisine hasret olduğum gözlerinde yıkanırken şiir özlemin de dibe vurduğu bazen bir tutku bazen tutulan nutku en çok da koyu gözlerine gecenin sığındığım, yalnızlık ve ölüm kokan ufku bir bir deşip de içimi eşleşen uzakta sönmeyen o ferî, ocağımda çıkmadan da yangın yâdında dünün tesellilerle ördüğüm günü yarına çıkmak adına belki de kestirmeden gittiğim yolun kaldırım saçlarında esen rüzgâra meyleden öfkem kimine göre eksik kimine göre şanlı kimine göre susuz ve sessizce kendine yolunda meyleden.

Tabiri caiz olmasa keşke bunca acının kasvetinde saklı iken terennüm...

Dik acılı bir aç olmasaydı keşke kalem, tesir altında kalmadan kendine biçtiği yol ve şiir ile şairin ara sıra yüzü gülen.

Bir hane iken saklandığı.

Bir hare iken yakalandığı.

Bir hezeyan bir coşku bir de elem, esefle söylenen bulutlara verdiğim emeği gözyaşına üstüme başıma da çamur sıçramadan ölmeliydim aslında dün de neyse kalan günü derme çatma bir bıçakla deşip de yarın olmanın hayalini dün de unuttuğum canhıraş sözcüklerim ve kalemin kurduğu ıssız bir çölün efendisi iken hüznün adsız bir şiirde döktüğü yaşı sadece içine akıtan nefesi ve ölü nefsi ve tüm acıları...

Bir potada da eridi mi iklim:

Başına buyruk rüzgârın çörelendiği...

Bilinmezsin şerh düştüğü bilindik ne varsa örselendiği.

Diri ve dingin bir yas:

Dişli ve ateşli bir yara gibi iken masallarda cirit atan kalem ve verdiği fetva.

Griden ruhu göğün gaipten gelen coşkunun söndüğü.

Beyazın nefesinde acının kafesinde ve işte imgeleri kefen ile örttüğü bir teselli nasıl ki tecelli edecektir

bilinmedik bir vakit kalemin nazında salınan sayfalarca akit en çok şairin imzası ve ruhunun kırık tokası eşref saatini de beklerken zamanın zanların sustuğu zemherinin nöbeti renklerin küstüğü gök kuşağının karanlığa tünediği o mezar sessizliğinde mantık dışı bir harede hamlanmış iken kalem ve işte dönenmediği artık bir semazen edasıyla etmeyi dilediği o veda nasıl da sıkışiverdi dişlerinin arasına. Bir düşünme takvimidir ruhuma asılı bazen toksin bazen merhem acının yarasını kâh büyüten kâh azat eden. Renklerse hummalı ve çılgınca bir seyirden geçen.

Gölgeden ibaret olsa bile zaman, mekânsa hoyrat bir esinti ve işte diş bileyenlere düşünme takvimimi sunduğum bir o kadar zarif bir esinti ve de zeytin dalı.

Bağdaş kurduğum kadar barışamadım da gitti hani günle:
Hep mi dün hep mi yarın?

Anda saklı varlığım ve mevcudiyetime bandığım bir özlem kimliksiz değil kifayetsiz hiç değil belki de kindar zalime bir söylem çocuk kalmadan geçip gidemezken kendimden bağdaşık duygular resitali ve sözcüklerin ederi nice şiire zimmetli ve nice masal nice deneme göğün profili saklı iken şiirin hikâyesinde...